

РЕШЕНИЕ

№ 27108

гр. София, 06.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мария Ситнилска

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3000** по описа за **2026** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано по касационната жалба на Б. Г. Б. против решение № 3588/06.10.2025 г., постановено по АНД № 20251110210446/2025 г. по описа на Софийския районен съд. Обосновават се съображения за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалния и процесуален закон. Поддържа, че първостепенният съд не е изяснил действителните факти от значение за случая, като не е изискал и не е обсъдил поисканите с възражението доказателства - видеозаписи и е игнорирал представени от касатора доказателства. Счита, че решението възпроизвежда констатациите на актосъставителя без самостоятелен анализ. Излага съображения, че налагането на глоба при спорна фактическа обстановка, минимална санкция и липса на вредни последици противоречи на принципа за съразмерност. Твърди, че в оспореният акт липсват мотиви относно прилагането на чл. 28 от ЗАНН, които предпоставки в случая били на лице. Моли съда да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на Софийския районен съд, като постанови ново по съществуващото на правния спор, с което да отмени обжалваното наказателно постановление.

Ответникът – СтоличнаТА дирекция на вътрешните работи, чрез пълномощника си юрк. К. изразява становище за неоснователност на касационната жалба и моли за отхвърлянето ѝ. Подробни съображения излага в представените по делото писмени бележки от 26.05.2026 г. Заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за

прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, VII-ми касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното: Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № 25-4332-012427/06.06.2025 г., издадено от началника на сектор към ОПП-СДВР, с което на основание чл. 185 от ЗДвП на Б. Г. Б. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 20,00 (двадесет) лева за нарушение на член 6, т. 1 от ЗДвП.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното:

На 03.05.2025 г., в [населено място], Б. Г. Б. управлявал лек автомобил марка "М.", модел "Ц 220 ЦДИ", с рег. [рег.номер на МПС], собственост на Г. Г. Б. на кръстовището на [улица] и [улица] с посока на движение от [улица] по [улица] към [улица]. Около 18:07 часа на кръстовището на [улица] и [улица] жалбоподателят не спазва пътната маркировка М11, която указва движение само наляво непосредствено преди кръстовището, като преминава направо в посока [улица]. Действията му били възприети от полицаи при 05 РУ - СДВР.

На 03.05.2025 г. служител на 05 РУ - СДВР съставил АУАН серия ГА № 896693, за нарушение на член 6, т. 1, предложение второ от ЗДвП. Срещу съставения АУАН е постъпило възражение с вх. № 433200-5224509.05.2025 г., което е разгледано по реда на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН и е преценено за неоснователно. АУАН е предявен и подписан от нарушителя.

Въз основа на него е издадено обжалваното наказателно постановление.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице, от обективна и субективна страна е извършило нарушението, за което е ангажирана неговата административно наказателна отговорност.

Решението на Софийския районен съд е неправилно.

Касационната инстанция счита за основателни доводите за допуснато нарушение на процесуалните правила, изразяващо се в неизясняване на фактическата обстановка и необсъждане на доводите на страните. Фактическата обстановка, въз основа на която е формирал изводите си районният съд не е установена по безспорен начин. В съдебното производство, съдът е длъжен да събере необходимите доказателства служебно, когато това е необходимо за изясняване на фактическата обстановка.

За да е налице посоченото нарушение по чл. 6, т. 1 от ЗДвП, следва да бъде установено по

безспорен начин, че водачът на МПС не е съобразил своето поведение със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. В случая, в съдебното производство пред Софийския районен съд следва да се установи каква е пътната маркировка и какви пътни знаци са поставени в пътния участък, описан в наказателното постановление. В хода на развилото се пред районния съд производство не са събрани доказателства в тази насока, а именно: схема на организацията на движението в съответния пътен участък, издадена от Агенция „Пътна инфраструктура” или организацията, на която е възложена поддръжката и стопанисването на този пътен участък. Не са приложени и доказателства, от които да е възможно да се установи има ли поставени пътни знаци, каква е пътната маркировка, има ли светофарна уредба и какво е нейното разположение. Представянето на такива доказателства не е изискано от съда, в нарушение на разпоредбата на чл. 107, ал. 2 от НПК във връзка с чл. 84 от ЗАНН. Районният съд е провел съдебното следствие по начин, който не е обезпечил всестранното и пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина.

Районният съд, като инстанция по същество, е длъжен да анализира цялата доказателствена съвкупност и да посочи кои обстоятелства счита за установени и въз основа на кои доказателствени материали. В настоящия случай Софийския районен съд се е задоволил да изложи единствено съображения въз основа на приложените по делото писмени и гласни доказателства – АУАН, както и от показанията на свидетеля Д. А.. Необходимо е цялостно и законосъобразно обсъждане на доказателствените материали и изясняване, по предвидения в НПК ред, на обстоятелствата посочени по-горе.

На основание чл. 220 от АПК, с който е въведена забрана касационната инстанция да прави фактически установявания, делото следва да бъде върнато на Софийския районен съд за ново разглеждане от друг състав.

Възраженията на касатора, че Софийският районен съд не е изложил мотиви по отношение прилагането на чл. 28 от ЗАНН също са основателни. Съгласно посочената разпоредба за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Според Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по тълк. н. д. № 1/2007 Г., ОСНК на ВКС, преценката на административнонаказващия орган за "маловажност" на случая по чл. 28 от ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Прилагайки тази разпоредба, наказващият орган всъщност освобождава от административнонаказателна отговорност, а това освобождаване не може да почива на преценка по целесъобразност. Когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28 от ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление поради издаването му в противоречие със закона. В случая това не е сторено, което налага връщане на делото на въззивния съд за ново разглеждане, при което следва да бъдат изложени мотиви по отношение на всички възражения, изложени в жалбата, включително и по отношение на това, дали нарушението представлява маловажен случай.

При новото разглеждане на делото Софийският районен съд дължи произнасяне и по разниските в производството на основание чл. 226, ал. 3 от АПК.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен съд София - град, VII-ми касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №3588/06.10.2025 г., постановено по АНД № 20251110210446/2025 г. по описа

на Софийския районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: